
REAALI POISS

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT | 10/2015 | OKTOOBER | WWW.REAL.EDU.EE/AJAVEEB/RP/

TERE, KALLIS KOOLIPERE!

Me käime kõik Tallinna Reaalkoolis ja teame, et tih- ti pole koolipäevad just kergemate killast. Minu isiklik soovitus sellest läbitulekuks on süüa päevas vähe- malt üks tahvel šokolaadi ja kuula- ta bändi *Twenty One Pilots* (viimase osas olen kindel, et õpetaja Maarja Kell nõustub minuga). Ausalt, need kaks asja toovad mu läbi igast päe- vast. Šokolaadil on mitmeid häid omadusi (Buduaari andmetel neist parim on šokolaadimassaaži eksis- tents), peaasi, et sellega lihtsalt üle ei pinguta. Muusikasoovituse juures võin öelda vaid seda, et *Twenty One Pilots* suudab hetkeks muuta inimese maailma vabaks mõtetest.

Lisaks koolile tegelen ma ka las- tele ujumistundide andmisega ning seal räägin kõigile, kui oluline on tervislik eluviis. Hiljuti võtsin siis ka mina ennast kätte ja hakkasin iseenda sõnade järgi elama. Ühine- sin MyFitnessi spordiklubiga ning avastasin üle pika aja, kuidas trenn on suurepärase abi stressi korral. Mitte miski ei aita paremini välja valada viha koolitööde, õpetajate ja puuduolevate unetundide vastu kui üks korralik jõutrenn. Samas leidsin ma, et joogas käimine on ideaalne viis ennast maailmast tunnikeseks välja lülitada. Seal aju taaskäivi- tamine mõjub õpimotivatsioonile tõeliselt turgutavalt.

Võib-olla on asi selles, et käin lõpuks ometi abituuriumis, kuid olen hakanud aru saama kui oluline on iseendast lugu pidada ja iseen- da vastu hea olla. Hellitada ennast, kui seda vaja, kuid samas oma stan- dardeid kõrgena hoida. Sellise ellu- suhtumisega on võimalik kõikjalt läbi tulla.

JOHANNA

REK

KULTUURIKOMISJON

Meie tublid töomesilased jätka- vad usinasti tööd ka sel aastal. Suuri muutusi võrreldes eelmise aastaga plaanis ei ole - juba no- vembri algusest alustame Vaba- lava korraldamist, mis toimub loodetavasti juba 2016. aasta veeb- ruaris. Teeme endast kõik olene- va, et tulev Vabalava oleks suurem ja uhkem kui eelmine. Kuid enne kultuurikomisjoni kooliaasta suursündmust korraldame me veel palju toredaid üritusi alustades jõululaadast ja lõpetades mõnusa sõbrapäevaga. Kultuurikomisjoni on sel aastal õnnistatud paljude töökattega, lausa 8 motiveeritud liiget, kellest osa, Andreas Holsti eestvedamisel, hakkavad aktiiv- selt läbi viima kirjandus- ja kul- tuuriklubi. Kuid kõigest sellest kuulete juba täpsemalt järgmises poisis.

OLMEKOMISJON

Olmekomisjon on oma tööga juba alustanud, saime kokku ja te- gime korraliku ajurünnaku. Meie eesmärk jäi samaks: parendame koolielu igapäevaselt ning tõstame õpilaste ja õpetajate heaolu. Selle saavutamiseks tulid meil mõned ideed: paar kiiresti teostatavat, paar pikaajalist ja ka üksikud utoopilised. Soovime jätkata ka eelmisel aastal tehtuga ning selle- ga seoses üleskutse lugejale: kui sul on kodus mõni laadija, adapter või telefonile sobiv USB-juhe üle,

siis, Reaalkooli hüvanguks, palun tooge need raamatukogusse! Sealt saavad seejärel energiapuuduses telefoniomanikud neid välja lae- nutada.

Selle aasta olmekomisjoni liikmed on Kristiina Paju, Eliisa Ellen, Kaisa Mallene, Killu Asu, Siim Rammul, Johann Ortin Õun ja Karl-Ander Kasuk.

Kui sul on kodus mõni laadi- ja, adapter või telefonile sobiv USB-juhe üle, siis, Reaalkoo- li hüvanguks, palun too need raamatukogusse!

VÄLISKOMISJON

REK-i väliskomisjon sai enne va- heaega kokku, et panna kokku esi- algne ürituste kava. Väliskomis- joni siht on edendada koolide sõprussuhteid ning esindada kooli G5-s, EÕEL-is ja sellest aastast ka TÕE-s. Ka sel aastal kavatseme me sama rida edasi minna, tehes mitmeid üritusi läbi õppeaasta:

7.12 - 11.12	G5 piparkoogilaat
29.01	G5 tutvumisõhtu
01.02 - 03.02	G5 õpilasvahetus
28.03 - 01.04	tervisenädal
08.04	G5 vabalava

Kõigile väliskomisjoni organisat- sioonidesse ning üritustesse saab ka tavaõpilane oma panuse anda. Kui kellelgi tekib sügavam huvi, siis võib selle kohta oma klassi es- indajalt küsida.

KÕIK, KÕIK ON UUS OKTOOBRIKUUS

Sügis on täies hoos ning lõpuks on ka REK saanud oma õige kuju: liikmed on jagatud komis- jonidesse ja valitud on komisjonide esimehed ning president.

Täna siinkohal veelkord oma sõpru, kes olid abiks kampaania tegemisel ning kõiki, kes mind hääletusel usaldasid. Loodetavasti suudan oma ametiajaga tõestada ka teistele, et olin seda väärt.

Esimene hetk pärast tulemuste väljakuulutamist tundsin kergendust, kuid tegelik töö seisab mõistagi alles ees. Vaatamata sellele, et olen õpilase- sindusega juba hulk aastaid tegelenud, on avastamisrõõmu ja "esimesi" palju. Praegu meisterdan oma esimest presidendikolumni, äsja osalesin pre- sidentina esimesel juhtkonna ja

hoolekogu koosolekul ning esimene REKi üldkoosolek toimub pärast va- heaega teisel nädalal.

Siinkohal panen kõigile reaa- likatele südamele, et koosolekud on avatud, tulge, andke oma panus! Kui kohale tulla ei saa, aga mure vaevab, või vastupidi, on mõni hea mõte, siis ära pea seda eestlaslikult endale, vaid tule ja jaga seda minuga, sest lahen- duse leiab alati!

Öeldakse, et meeskond on oma juhi nägu, seega mõned omadused, mida kavatsen REKis sellel aastal erilisel au sees hoida:

1. tugeva seisukoha omamine, kuid avatus kompromissidele;
2. tasakaal erinevate valdkondade vahel ning REKi tasakaalustav jõud üldisele õppetööle;

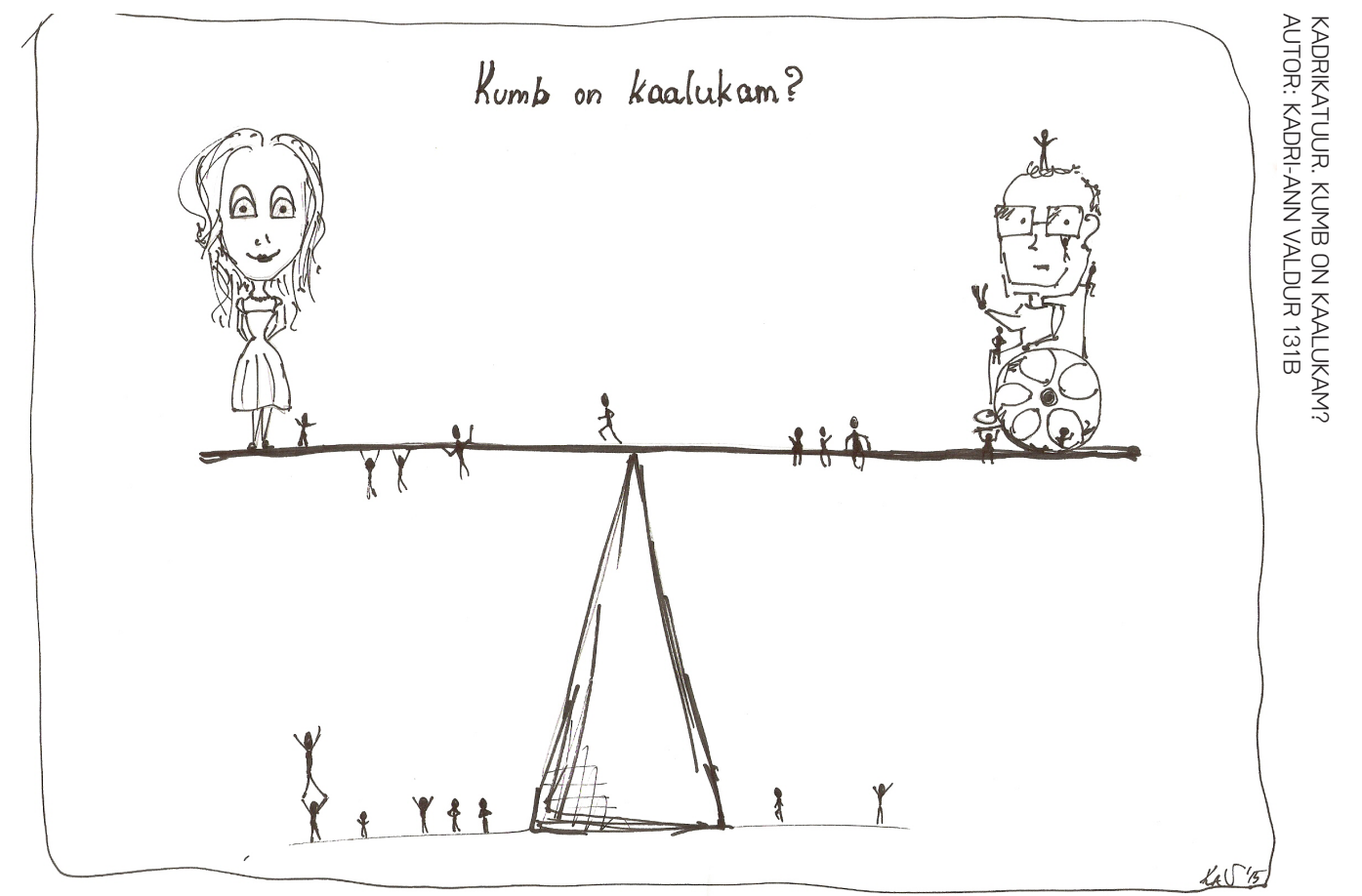
3. kvaliteet enne kvantiteeti - meil on piisavalt inimesi, et luua tegevust ter- veks aastaks, kuid kõik peab olema läbi mõeldud ja lihvitud täiuslikkuseni;

Esimene REK-i üldkoosolek toimub pärast vaheaega teisel nädalal. Koosolekud on avatud, tulge, andke oma panus!

4. nooruslik uljus, et natuke raputada kivisse raiutud tõekspidamisi.

Millised on REKi konkreetsed üritused ja toimetused sellel aastal, saab teada pärast esimest üldkoos- olekut. Igatahes üks on kindel - tegleme aktiivselt koolikliima paran- damisega ning tegevust jagub kõik- võimalike huvidega reaalikatele.

REK-i president KATARIINA PÄTS

KADRIKATUUR. KUMB ON KAALUKAM?
AUTOR: KADRI-ANN VALDUR 131B

INIMÕIGUSTE SURM

MIKAEL RAIHHELGAUZ 132B

Mul on teie jaoks üks uudis. Saudi Araabia on saanud ühe tähtsaima ÜRO inimõiguste nõukogu kolleegiumi eesistujaks. Ausalt öeldes on tege- mist juba päris vana sündmusega. Saadik Faisal Trad sai suure ameti- posti veel möödunud suvel, sellest ei räägitud küll septembri teise pooleni, kui algas nõukogu sessioon ja ülal- mainitud kolleegium asus tööle – selle ülesanne oli määrata ligi 80 spetsialisti, kes hakkavad koostama raporteid inimõiguste järgimisest erinevates riikides. Jah, loogilisem oleks olnud kirjutada selle kohta eelmises Reaali Poisi numbris, kuid uudis käis läbi nii märkamatu, et ma ei pannudki seda õigeaegselt tähele. Kuna Eesti meedias sellest siiski ei kirjutatud, loodan, et mul pole veel hilja oma viga parandada.

Informatsiooni hilinemine ei vähendanud selle šokeerivust. „Saudi Araabia“ ja „inimõigused“ lihtsalt ei sobi kokku. Ainuüksi absolutistliku kuningriigi kuuluvus ÜRO inimõiguste nõukogusse on muret tekitav, rääkimata sellele juhtiva positsiooni andmisest. 2015. aasta esimese kuue kuu jooksul hukati Saudi Araabias 102 inimest. Populaarseimaks hukkamisviisiks on *pea maharaiu- mine*. See pole siiski ainuke meetod. *Abielurikkujatele* on ettenähtud *kiividega surnuks loopimine*, Ali Mohammed Baqir al-Nimri ootab aga valitsusevastases demonstratsioonis osalemise eest *ristilöömine* (loodame küll, et kuningas annab talle armu). Tehniliselt võib surmanuhtluseks nimetada ka blogijale Raif Badawile islami solvamise eest määratud 1000 kepihoopi – mehe nõrk tervis pidas vaeu esimesele viiekümnele vastu

(karistus on suuremeelselt jagatud kahekümneks osaks).

Ebainimliku kohtlemise kogemiseks ei pea ilmtingimata seadusi rikkuma, piisab lihtsalt naisena sündimisest. Neile on keelatud autoga sõitmine ja ühistranspordi kasutamine (parimal juhul saab bussi tagaosas istuda). Igal naisel peab olema meessoost eestkostja, kelle loata ta ei tohi reisida, paljusid meditsiinilisi teenuseid saada, abielluda. Meesteta ei saa ka kohtus tunnistada ja tähtsamaid dokumente vormistada. Pea kõikides avalikes kohtades rakendatakse seaduse poolt heaks kiidetud soolist segregatsiooni.

Ei hakka loetlema kõiki Saudi Araabia inimõiguste rikkumisi (soovi korral võib lugeja tutvuda põhjaliku *Human Rights Watchi* raportiga), niigi on selge, et tege- mist on totalitaarse teokraatliku riigi- giga. Paraku ei paista, nagu keda- gi huvitaks. Euroopa ja USA juhid eelistavad vaikida. Kas Saudi nafta ja

sõjaline partnerlus on sellega kuidagi seotud? Ma ei tea. Küll aga näen, et demokraatlikud riigid pole oma moraalsete väärtuste kaitsmises kui- gi järjepidevad, ÜRO inimõiguste nõukogu pole seevastu nende väärtuste kujundamiseks enam piisavalt kompetentne. Alati on olnud kurje riike nagu Saudi Araabia, vaevalt, et need selle sajandi jooksul kaovad. See fakt on kurb, küll aga on pal- ju kurvem, et progressiivne maailm seisab inimõiguste eest vaid siis, kui see on talle kasulik: silmakirjalikkus öitseb, institutsioonid varisevad.

Lisalugemist:

Human Rights Watch (2015) World Report 2015: Saudi Arabia. [WWW] <https://goo.gl/2qbKE>

UN Watch (2015) Again: Saudi Arabia Elected Chair of UN Human Rights Council Panel. [WWW] <http://goo.gl/mKmnaA>

PÄEVAL ÕPILANE, ÖÖSEL TEADUSHUNT

KATARIINA PÄTS 132B

Septembri viimasel reedel täi- tus Reaalkool traditsiooniliselt teadusmeluga. Sai uurida nii iseenda võimsust ja DNAd kui ka koolitrepi ja keemiaklassi saladusi. Külalisi oli sellel päeval umbes 680 ja ürituse õnnestumisse olid kaa- satud nii algklasside, põhikooli kui gümnaasiumi õpilased ja õpetajad. Piilusid natuke kardinat taha ja

uurisin, mis mõtteid-tundeid teki- tas Teadlaste Öö õpilastest käsilas- tel, kes aitasid üritust läbi viia.

Miks otsustasid appi tulla?

Kristiina: „Lastele keemiat õpetada on elujaatav kogemus ning meeldiv viis õhtut veeta.“

Rene: „Kuulun Põhikooli Esin- duskotta ning kuna õpetaja Otsa

HENRI KOPRA - REAALI RÜÜTEL VALGEL HOBUSEL

UKU KANGUR 132B, KERTU JOHANNA JÕESTE 132B

HENRI KOPRA

Mõned kutsuvad teda jaapanlaseks, teised rõõmupalliks, kuid tege- likkuses peitub temas hoopis mi- dagi enamat. Ta vehkleb nagu saabastega kass, mõtleb nagu samurai ja räägib turistidele Tal- linna vanalinnast nagu Mart Laar.

Henri Kopra on lootustandev noor vehkleja, kes lisaks enese füüsilisele arendamisele kesken- dub ka sisemisele tasakaalule ja

vaimsele arengule spordis. Ta alustas vehklemistrennis käimist 8aastaselt, kuigi tunneb, nagu oleks sündideski juba mõõka käes hoidnud. Võitluskunsti on ta õp- pinud vehklemisklubis Tallinna Mõök ning tänaseks on Henri end Eesti U20 koondisesse ehk parima nelja eestlase sekka vehel- nud. Oma sisemisele poolele kes- kendumist õppis Henri põhiliselt Jaapanis, kus tegeles iidsest samu- raide vehklemisest väljaarenenud võitluskunsti kendoga. Jaapanis saadud kogemust kommenteerib ta: „Kuigi kendotrenn nõudis kordades rohkem higi, pisaraid ja verd kui vehklemine, andis kendo juurde pigem mu vaim- sele poolele, millele Eesti spordi- treenerid enamasti ei panusta.“

Henri leiab, et igasuguse ala edu saladuseks on pühendumus ning raske töö, millele aitab

kõige rohkem kaasa kaalutletud ning rahulik eluviis. Käies nädala sees 4-5 korda trennis, teab Hen- ri, et trenni tuleb teha nii palju kui lastakse ning seda mõtesta- tult. „Kõige selle juures on täht- saim siiski nautimine! Sama käib kooli kohta,“ arvab noor vehkleja.

Vaatamata paljudele tren- nidele ja võistlustele nii Eestis kui ka välismaal, saab Henri ka koo- lis kõigega hästi hakkama: „Olen keskmine koolipoiss, kes proovib olla üle keskmise,“ ütleb noor- mees. Henri eesmärk ei ole saada täiskasvanuna profisportlaseks, seega proovib ta kooli kõige tähtsamal kohal hoida. Noor tõdeb ka, et kogu aeg õppetööle pühendumine ei oleks tema jaoks nii kui nii võimalik.

Kooli ning vehklemise kõrvalt tegeleb Henri veel giidinduse ning YFU organisatsiooniga.

otsustas, et meid on vaja appi üritust korraldama, nii et olimegi kenasti kohal.“

Markus: „See on hea küsimus! Mulle lihtsalt meeldib füüsika ja tahtsin seda natuke teistmoodi praktiseeri- da.“

Mis oli õhtu kõige meeldejäävam Ahhaa/Ohhoo hetk Sulle?

Hanna-Ingrid: „Õpetaja olla ja laste- ga tegeleda polegi nii hull! See on täitsa äge.“

Kertu Johanna: „Mind üllatas, et pal- jud isad-emad olid koolitarkustega väga hästi kursis ning ka päris palju- del väikestel koolikaaslastel olid oma

kindlad arusaamad maailma asjadest ja suur huvi füüsika vastu.“

Anita: „Koolimajja sisenemine. Mul oli tänavu esimene kord Teadlaste Ööl osaleda, mistõttu ei olnud mul selle suhtes ka ühtegi ootust. Kooli sisenedes nägin aga, et maja on lapsi ja vanemaid täis, käiakse huviga ringi ja osaletakse katsetel – mõistsin, kui tore ja vajalik Teadlaste Öö korral- damine on.“

Hanna Britt: „Ajahetk 17:30 - 17:50, kus kõik lapsevanemad trügisid ja proovisid pileteid saada. Üldjuhul ma täiskasvanud ei karda, aga see hetk oli küll natuke hirmus.“

Kuidas suhtud Teadlaste Öö ideesse?

Kertu Johanna: „See on üks kõige parema eesmärgi ja teostusega üri- tustest, mis pakub nii meelelahutust, uusi teadmisi kui ka rõõmu nii väikestele kui ka suurtele.“

Kadi Riin: „Teadlaste Öö üritused on väga põnevad ja kaasahaaravad ning kõikidel on seal huvitav.“

Hanna-Greth: „Teadlaste Öö annab lastele võimaluse tutvuda erinevate teadusvaldkondadega ja laiendada oma silmaringi. Suureks plussiks on kindlasti võimalus ise käed külge panna ja erinevaid katseid teha või nendes osaleda.“

REAAL24 EHK MÜSTEERIUM KOOLISEINTE VAHEL

KERTU SÜLD 131C

Paljudel on kindlasti tulnud imetusega vaadata möödatusisevat punapead. Teised aga pööravad talle imetlevat tähelepanu - õppealajuhataja Martin Saar on pädev kaasa rääkima peaaegu kõiges. Reaali Poiss otsustas ohjad enda kätte haarata ja välja selgitada, kuidas see võimalik on. Peale pooleaastast uurimist on jõutud aga lihtsa lahenduseni: Martin Saar on vampiir! Kuna oktoobri lõpp ja november on erinevates kultuuriruumides väga hingestatud ja müstilisi olendeid täis, otsustasime salastatud uurimistöö tulemused koolipere ette tuua.

1. Kõik, kes vähegi teavad Meyeri romaanisarja „Videvik“, oskavad

märgata sealsete tegelaste tunnuseid ka austatud õppealajuhatajal. Siinkohal tooksin esile Martin Saare hämmastavalt heleda jume, millega vaevalt suudab konkureerida Lumi-valgeke.

2. Kui jätkata edasi välimuse analüüsi, toodi salastatud uuringus välja ka tõsiasi, et vampiiride nahk helgib päikse käes õrnalt. Seetõttu eelistavad nad viibida päeval ajal siseruumides. Salastatud allikad teavad kinnitada, et Martin Saart on märgatud koolimajja sisenemas juba väga varajastel tundidel ning ka õhtuti pidi ta kuuluma viimaste lahkujate sekka.

3. Viimane, kuid mitte vähemoluline järeldus uurimusest on Martin Saare

üle Harju keskmise olev kõndimistempo. Ka vampiirid Meyeri saagast hiilgasid oma ebainimlike jooksukihustega. Samuti kinnitavad meie allikad Gustav Adolfi gümnaasiumist, et mõlema kooli hinnatud keemiaõpetaja omab mitteametlikku rekordit kahe kooli vahelises liikumises jalgsi.

Reaali Poisi meeskond loodab siiski, et ootamatu paljastus ei tule takistuseks õppetöös ega koolielus, ning loodab, et kõik õpilased, kes soovivad enda elu probleemivabalt jätkata, pööravad uuel perioodil eriti suurt rõhku vahetusjalatsite kandmisele ja kooli kodukorra jälgimisele. Just need ilmnesid uurimusest kõige tõhusamate kaitsevahenditena õppealajuhataja eest!

KELLELE MEELDIB ÕPPIDA?

OLIVER PORKMA 133A

Kas lähete iga päev rõõmuga kooli? Teie ütlete ei, mina ütlen jah. Hommikul ülesärkamine ei ole mingi piin, nagu sellest räägitakse. Valereklaam täiesti. Esmaspäeviti on motivatsioon suurim, reedeks on tahe natuke kadunud, kuna pärast seda on 2 vaba päeva ja kellele need meeldivad, olgem ausad.

Õeldakse, et inimene õpib kogu elu, aga mis mõttes? Ma küll ei tea, et mu ema või isa iga argipäev kell 8 koolipingis istuksid või õhtuti koduseid töid füüsilis teeksid. Mis

mõttes siis inimene õpib terve elu? Ei õpi ju! Targemaks saab hoopis. Inimene saab aja jooksul targemaks ja ei õpi ta küll midagi. Mõnikord ma mõtlen, et paljusid asju, mida ma koolis õpin, ei lähe mul kunagi vaja. Ma tõesti arvangi nii. Samas, mitte mingid teadmised ei ole ju halvad, kui need just eluolulised ei ole. Nii et miks mitte õppida kõike täiega ja mõnuga.

Veidi silmakirjalik tunne on mõnuga õppimisest rääkida, kui endal on hinded vahel nagu valsirütm. Teooria on hea, praktika... Tegeli-

kult tahaks väga sellist tunnet, et kogu aeg oleks tuhin õppida. See on tõesti suurepärane omadus. Tekitada endale seda lihtsalt on peaaegu võimatu. Ma arvan, et paljud tahaksid endale seda tunnet, et kõik ei oleks sunniviisiliselt tehtud, vaid hoopis vabast tahtest. Ma ei tea täpselt, miks, aga mulle tundub, et seda omadust on noortes aina vähem ja vähem. Midagi tuleb ette võtta. Inimesele peaks meeldima aremine ja targemaks saamine.

Maailm on igaühe ees valla, tuleb vaid osata seal tegutseda.

KUIDAS OLEKS OLLA ÜHEKS PÄEVAKS PEAMINISTER?

Kes poleks siis kuulnud töövarjupäevast? Tegemist on programmiga, mille käigus noored saavad võimaluse ühe tööpäeva jooksul heita pilgu oma ala spetsialisti tööle. Igal aastal korraldab MTÜ Sild Ettevõtlike Noorte Tulevikku töövarjupäeva eriprojekti Töövarjupäeva Kroon, mille raames on õpilastel võimalik kandideerida tuntud Eesti tippjuhtide ja poliitikute töövarjuks. Sel aastal korraldame antud projekti juba 11. korda.

Aastatega on projekt üha suuremaks kasvanud ning sel korral on võimalik kandideerida rohkem kui 30 avaliku elu tegelase töövarjuks. Alati oleme üritanud oma „varjutavate“ valikut natuke laiendada, seega saab igaüks leida endale meelepärase ja huvitava isiku, kelle juurde kandideerida. Tänavune valik on ääretult suur – projektis osa-

leb nii ministreid, ettevõtte juhte, kui ka hoopis teiste valdkondade esindajaid, näiteks Kaitseliidu peastaabi ülem kolonel Ilmar Tamm ning tunnustatud geeniteadlane Lili Milani.

Varjutavate sekka on sattunud nii mõnigi Tallinna Reaalkooli vilistlane. Nagu möödunud aastatel, on ka sel korral võimalik kandideerida töövarjuks peaminister Taavi Rõivasele, kes möödunud aastal väga populaarseks osutus. Varjutavate seas on ka Reaalkooli vilistlane ning tuntud moelooja ja Kuldnõela võitja Tiina Talumees, kes oma isikupäraga suudab kindlasti ägeda töövarjupäeva luua.

Kindlasti soovitan kõigil kandideerida. Vaatamata suurele konkurentsile, on iga aasta valituks osutunud mitmeid Tallinna Reaalkooli õpilasi. Samuti on

viimased kaks aastat olnud ka Taavi Rõivase töövari just Reaalkoolist. Töövarjupäev ühe tipptegija seltsis kujuneb kindlasti meeldejäävaks ning põnevaks kogemuseks. Soovitan teil kõikidel kindlasti projektist osa võtta ning soovin edu kandideerimisel.

Rohkem infot leiad siit:

Kandideerimine on avatud kuni 2. novembrini.

STEN LAANSOO VILI130
Töövarjupäeva Kroon 2015
projektijuht ja peakoordinaator

TULE TÖÖVARJUKS PEAMINISTRILE!

TÖÖVARJUPÄEVA KROON'15

Taavi Rõivas

Eesti Vabariigi peaminister

REAALIKAD LAIAS MAAILMAS

Reaalikate kirk maailma avastamise vastu ei ole saladus: igas numbris on endale õigusega välja teeninud kohad nii pikemad kui lühemad reisimuljed. Rõõm välismaal käigust on harilikult suur ja oma mälestusi tahetakse jagada ka kooliperega. Selle kuu lehes soovisid end jäädvustada nii Triinu omapärane kokkupuude Türgi kommetega kui Irise elumuutev hetk maailma servalt. Samuti külastas Reaalkooli Kooristuudio tütarlastekoor oktoobri keskel suviselt sooja Kreekat, et veeta seal laulurohkeid päevi koorikonkursil ja antiiksetes kultuurikeskustes. Neid mitmekesiseid muljeid tragidelt reaalistelt saabki lugeda järgnevatelt lehekülgedelt.

MINU TÜRGI

... ehk kuidas Türgi kolme päevaga 30 miljoni dollari väärtuses liha ohverdab

Kes?

Triin Tärnov 134B

Kus?

Türgi ringreisil

Kirjutan teile ühest minu jaoks kõige eriskummalisemast asjast. Nimelt sattusin ma Türki islami-usuliste kõige olulisema püha, Kurban Bayrami ajal. Tegemist on väga suure ohverduspühaga, mida peetakse meenutamaks prohvet Aabrahami valmidust ohverdada oma ainuke poeg jumalale. Jumal aga andis Aabrahamile poja asemel oina ohverdamiseks. Selle mälestuseks ohverdavadki moslemid üle kogu maailma just sel päeval lamba, kitse või kaamelit.

Minu reisi esimesel poolel oli tänavatel lisaks kassidele ja koertele ka palju lambaid ja kitsi. Autodel olid järelkärud lammastega. Kogu linn oli loomi täis. See osa pühast on igati tore. Paar päeva olime linnast eemal, looduses, kuid kui hiljem korra linnast läbi sõitsime, oli vaatepilt hoopis teine: tänavad olid täis liha. Iga teise majanurga ees olid suured lihahunnikud. Lisaks oli vägagi tavaline, et umbes 10-aastased lapsed puhastavad rõõmuga tänavat

soolikaid ja eemaldavad loomalt nahka. Isegi, kui mõne maja ees lihahunnik puudub on seal tavalisel mõni allesjäänud verelaik. Minu jaoks on see veider, sest ma ei kujutaks iialgi ette, et keegi hakkaks Solarise kõrval mõnd looma nülgi, kuid neile on see tavaline.

Bairami ajal tapetakse üle 100 miljoni looma kolme päeva jooksul ja pühad lähevad maksma üle 30 miljoni dollari. Kõik seda endale lubada ei saa. Jõukamatel inimestel on kohustus jagada oma liha kolmeks: üks osa jäetakse endale pidusöögiks, teine kingitakse lähedastele ja kolmas annetatakse vaestele.

Kuigi see ei olnud just kõige isu tekitavam vaatepilt, on mul hea meel, et sain kogeda midagi uut.

IRIS LUIK TŠEHHI

MINU TŠEHHI

Kes?

Iris Luik 134C

Kus?

Poola piirist vaid paari kilomeetri kaugusel olevas Tšehhi linnakeses Mikolovice

Miks?

Noortevahetus "Verbattle meets Europe", kuhu mind valiti üheks eestlasest osalejaks läbi Seiklejate Vennaskonna.

Peale pikka anumist lubas korraldaja meil külastada ühel pärastlõunal suuremat linna nimega Jeseník Lazne. Kahe ümberistumise järel olime me kohal. Juba bussisõidu ajal olid lätlased

REAALI TÜTARLASTEKOOR KREEKAS

ja eestlased ahhetades kord ühest, kord teisest aknast välja vaadanud, kuid vaade, mis avanes bussist väljudes, jahmatas meid kõik, isegi rumeenlasi. Olime jõudnud ühe mäe otsa ning vaade avanes orule ja seda ümbritsevatele kuningilikele mägedele. Esimesed viis minutit me lihtsalt seisime vaateplatvormil ja vaiksime. Seejärel jalutasime läbi kauni vahtrasalu, tegime nalja ning tohutult pilte. Jõudes tagasi vaateplatvormile, läksid lätlased end kohvikusse soojendama, kuid eestlased ei suutnud taluda mõtet mitte kasutada täit aega, mis meile oli antud. Niisiis tegi meie rühma juht ettepaneku ronida 200 meetrit kõrgemale, kuna sealt pidi avanema veelgi parem vaade. Muidugi olime meie kui seiklejahinged nõus. Ma pole ealeski tundnud sellist rahulolu ja vabadust endas kui seal üleval, kõik justkui loksus paika. 20 minutiks lakkasid olemast maailma probleemid, 20 minutiks oli kõik korras. Ma ei hakka kirjeldama, kuidas me sealt alla joostes peaaegu bussist maha jäime või kuidas me tohutult külmetasime tugeva tuule pärast, sest see ei ole oluline. Olulised olid vaid need hetked seal üleval. Ma tean, et üksipäev tulen ma tagasi, mu kallid Tšehhi.

OLÜMPIAHÄLLIST TAGASI VÕITUDEGA

Kes? Reaalkooli Kooristuudio tütarlastekoor

Kus? Kreekas, Kalamata laulufestivalil

Vahetult enne arvestuste nädalat pakkis Kooristuudio tütarlastekoor oma kohvid ja lendas Kreekasse koorikonkursile. Tegemist oli nimelt esimese Kalamata rahvusvahelise koorikonkursi ja -festivaliga.

Mõte osalemisest tekkis juba poolteist aastat tagasi ning sellest ajast alates ilmus kõikide kooriliikmete ajakavadesse juurde lühemaid ja pikemaid proove. Kooristuudio on varasematelgi aastatel osalenud rahvusvahelistel konkursitel, ka selleks korraks kutsuti lisajõude põhikoolile nii gümnaasiumist kui vilistlaste seast. Kooristuudio osales folkloori ja noortekooride kategoorias ning esines konkursi raames veel Kalamata linnateatris sõpruskontserdil.

Lõputseremoonial olid kõik

elevil ja ootasid tulemuste teadustamist. Põnevust keriti üles ning õhus oli ärevust, kuni jõudis kätte kauaoodatud hetk. Tulemusi hakati ette lugema ja kui jõuti folkloori kategooriani ning teadvustati Kooristuudio võit, olid emotsioonid meeliülendavad. Koor kutsuti lavale veel ühte laulu võidu puhul esitama ning selleks valiti Priit Pajusaare „Tii“. Tulemuste teadustamisega liiguti edasi ning jõudes noortekooride kategooriani, kuulutati välja Kooristuudio teine võit. Kõik olid õnnest tulvil ja oodati esimest hetke, millal saaks jagada seda rõõmu (olude sunnil küll sõnumite ja telefonikõnede teel) oma perede ja sõpradega.

Konkursile järgnesid puhkepäevad, tutvuti Kalamata ja Ateenaga. Reisi käigus külastas koor Olümpiat, Akropoli ja maailma vanimat akustikaga säilinud amfiteatrit Epidauroses, kus lauldi Miina Härma „Ei saa mitte vaiki olla“.

Suur tänu läheb koorijuhile Heli Roosile, kes tegi suurepärase töö ja viis koori võidule. Aitäh ka kõigile, kes toetasid ja aitasid sellel reisel ning võidul teoks saada.

TALLINNA REAALKOOLIS TOIMUS RAHVUSVAHELINE REAAL- JA LOODUSAINETE KONVERENTS

MADIS SOMELAR, MARTIN SAAR

11.-12. septembril 2015 toimus Tallinna Reaalkoolis haridustöötajatele, üliõpilastele ja haridusasutuste partneritele suunatud rahvusvaheline reaal- ja loodusainete konverents. Ürituse idee sündis Tallinna Reaalkooli juhtkonnal, partneriteks konverentsi korraldamisel olid Eesti Teadusagentuur, mis koordineerib Eestis rahvusvahelise projekti Scientixi tegevusi, ja SA Innove, mis korraldab õpetajate koostööpäevi. Konverents oli pühendatud Tallinna Reaalkooli kauaaegse direktori Gunnar Polma mälestusele, kes oli hinnatud reaal- ja loodushariduse eestkõnelejana.

Konverentsi keskne teema oli reaal- ja loodusainete õppimine ja õpetamine ning selle jätkusuutlikkus. Tallinna Reaalkool otsustas haarata initsiatiivi ja reaalset kõnelda reaal- ja loodusainete õpetamise ja õppi-

mise kitsaskohtadest Eesti Vabariigis ning pakkuda häid metoodilisi lahendusi õppetöö korraldamiseks ja rikastamiseks neis ainetes. Konverentsil tutvustati häid kogemusi reaal- ja loodusainete valdkonnast, mis muudavad õppimise ja õpetamise köitvaks ja tulemuslikuks ning lähtuvad tänapäevasest õpikäsitlusest.

Konverentsi avapäev oli teise päevaga võrreldes teoreetilisem. 11. septembril esines šotlane Niel McIntyre Ühendkuningriigist (Webster's High School). Tema võrdles reaal- ja loodusharidust Eestis, Soomes ja Suurbritannias. Samal päeval esines ettekandega bioloog Robert Adamson Kanadast (Fort Richmond Collegiate), kes kõneles kaasaegsetest trendidest reaal- ja loodusainete õpetamisel. Taani Viborgi Regionaalhaiglas ja Viborgi

Katedralskoles töötav füüsik Lenart Egedaõ Petersen kõneles, kuidas kool ja haigla teevad koostööd füüsika ja matemaatika õpetamisel.

Välislektorite kõrval esinesid mitmed nimekad spetsialistid Eestist. Haridus- ja Teadusministeeriumi esindaja Ülle Kikas andis oma ettekandes ülevaate loodus- ja täppisteaduste ning tehnoloogia valdkonna hariduse arengust Eestis, Miia Rannikmäe Tartu Ülikooli Loodusteadusliku hariduse keskest kõneles teemal „Loodusteaduslik kirjaoskus kui õpilaste karjäärivalikute mõjutaja“.

Konverentsi esimese päeva lõpetas paneeldiskussioon, milles arutlesid reaal- ja loodusainete õpetamise ja õppimise teemadel ülikoolide ja üldhariduskoolide esindajad: Volli Kalm Tartu Ülikoolist, Tiit Land Tallinna Ülikoolist, Erkki Truve Tallinna Tehnikaülikoolist, Katrin Soika Gustav Adolfi Gümnaasiumist ja Kersti Veskimets Tallinna Reaalkoolist. Paneeldiskussioonis analüüsiti STEM-hariduse hetke seisust ning pakuti lahendusi peamistele probleemidele, mis tuleb ületada jätkusuutlikkuse tagamiseks.

Arutelu põhjal sõnastati otsustajatele esitamiseks mitmed teesid, millele konverentsil osalejad teisel päeval ühehäälselt heakskiidu andsid. Muu hulgas tõdeti, et reaal- ja loodusainete õpetajate põhjalik ainevaldkondlik ettevalmistus on hädavajalik, kui sihiks on õpilast huvitav ning olemuslikult integreeri-

tud õpe. Paraku kipub see lihtne töö aeg-ajalt ununema, kui kesken- dutakse vaid muutunud õpikäsitluse juurutamisele ning unustatakse, et seoste loomiseks on tarvis elementaarseid aineteadmisi. Olulise ettepanekuna esitati ka tungiv palve langetada poliitiline otsus oluliselt suuremate ressursside suunamiseks koolide materiaal-tehnilise baasi täiendamiseks ning laborikeskuste loomiseks.

12. septembril esinesid ettekanetega Tallinna Reaalkooli füüsika-õpetaja Toomas Reimann ja Kanada õpetaja Merli Tamtik (York University). Toomas Reimann kõneles nelja Tallinna kooli ühiskatsete käigus saadud ülevaatest füüsika ainevaldkonna kohta, Merli Tamtik Kanadast analüüsis haridusfilosoofilisi väärtusi Kanada keskkooli

näite põhjal.

Konverentsi teisel päeval viidi läbi 18 erinevat töötuba, kus jagati osalejatele metoodilisi soovitusi ja praktilisi nõuandeid õppetöö rikastamiseks. Töötubade läbiviijatest kolm oli Taani Viborgi Katedralskolest, üks Kanadast, ligi kümme esindasid Eesti ülikoole. Väärrib märkimist, et töötubade läbiviijatest kaheksa olid Tallinna Reaalkooli aineõpetajad. Seega meie koolikogukond mitte ainult ei kõnele reaal- ja loodusainete jätkusuutlikkusest, vaid püüame sellele Reaalkooli kogemuste jagamisega ka kaasa aidata.

Konverentsi tarbeks valmis kõiki ettekandeid ja töötubade sisu koondav trüki ning kümnekond videoklippi, kus meie kooli õpetajad ja õpilased kõnelevad reaal- ja loo-

dusainete õppimisest ja õpetamisest. Konverentsi juhatas sisse teadusnädal Tallinna Reaalkoolis ja Tallinna Kesklinna Põhikoolis. Viimase raames viisid gümnaasiumiõpilased läbi reaal- ja loodusteadusi populariseeriva ainetunni algklasside õpilastele. Teadusnädalal oli võimalik tutvuda mitmete näituste ja väljapanekutega: plakatinäitus „Reaal- ja loodusainete suurkujud Eestist ja maailmast“, väljapanek „Sajandijagu kooliraamatuid“, virtuaalnäitus ajaloolistest füüsika õppevahenditest ning näitus õpilaste teadustööde posterettekannetest.

Konverentsi korraldamist toetasid Euroopa Sotsiaalfond, Scientix, Eesti riik, Tallinna Reaalkool ja Tallinna Reaalkooli Hoolekande Selts.

LÄBIVIIJAD

ÕPETAJAD KOOLPINGS

REAALI ÕED JA VENNAD

DAN-ERIK ROOSVE 131C

Reaalkoolis on seda, teist ja veel kolmandat ka. Omajagu on siin õdede-vendade paare, kellest kaheksa käib gümnaasiumis. Nelja paari kohta on juttu selles numbris ja nelja kohta järgmises. Siin numbris esinevad vennad Siimarid, õed Pajumetsad, vennad Suitsud ja õed Pajulad.

MATTIAS SIIMAR JA KRISTOFER SIIMAR (17-AASTASED, 11.C KLASS)

1. Kirjelda lühidalt (paari lause või sõnaga) oma suhet vennaga.

M: Me oleme nagu kaks tilka vett, kes liiguvad igas suunas sünkroonis. K: Suhted vennaga on väga head, pole mingeid probleeme.

2. Kui tihti Teie vahel riidu esineb?

M: Kuni 6 korda päevas. K: Vahepeal kakleme nii käte kui sõnadega, aga see ei mõjuta meie suhteid.

3. Kas suhtlete koolis teistmoodi kui kodus?

M: Ei. K: Suhtleme nii koolis kui ka kodus

samamoodi.

4. Iseloomusta lühidalt oma venda.

M: Vend on ju nagu mina. Ennast iseloomustada tundub kuidagi ime-lik.

K: Vend üritab rohkem huumorit teha ja tundides meeldib talle rohkem rääkida, talle meeldib punktuaalsus ja et teised oleks kohustustundlikud. Talle ei meeldi, kui teda üle lastakse.

5. Midagi lisada?

M: Me oleme ühemunaraku kaksi-kud.

LIISA PAJUMETS (18-AASTANE, 12.C) JA ANNELA PAJUMETS (18-AASTANE, 11.C)

1. Kirjelda lühidalt (paari lause või sõnaga) oma suhet õega.

L: Tõusude ja mõõnadega, väiksed tülid ikka on, aga muidu väga hea ja lähedane.

A: Mu õde on üks parimaid sõbranasid, kelle peale saan alati loota.

2. Kui tihti Teie vahel riidu esineb?

L: Ei esine tihti, väikesed erimeel-sused ikka on, aga väiksena oli riidu

rohkem.

A: Riiust ja tülist oleme välja kasvanud, aga väiksena sai ikka nägeldud küll ja vanematele pea-valu valmistatud.

3. Kas suhtlete koolis teistmoodi kui kodus?

L: Väga mitte, täpselt ei tea, võib olla ütleme teineteisele vähem asju välja.

A: Kodus ütleme rohkem üksteisele asju välja, kui midagi ei sobi. Liisa käsutab jube palju.

4. Iseloomusta lühidalt oma õde.

L: Pole paremat sõpra kui õde ja pole paremat õde kui Annela; väga rõõmsameelne ja hea südamega, vahel veidi pahur, muidu suhteliselt normaalne ja vallaline.

A: Väljast on pisike, kuid sisult suur; väga sportlik ja ühestki päevast ei puudu väike jooksutüür, õena armastav ning olen väga õnnelik, et just Liisa minu õde on.

LIISA JA ANNELA PAJUMETS

MATTIAS JA KRISTOFER SIIMAR

ERIK SUITS (19-AASTANE, 12.C) JA GEORG SUITS (16-AASTANE, 10.A)

1. Kirjelda lühidalt (paari lause või sõnaga) oma suhet vennaga.

E: Nagu kass ja koer.

G: Erik on mu üks suurimaid motivaatoreid, tänu temale olen ma Reaalis.

2. Kui tihti Teie vahel riidu esineb?

E: Enamjaolt saame väga hästi läbi, kuid kui on tüli, siis teab kumbki väga hästi, kuidas teist välja vihastada.

G: Vahetevahel, aga ei usu, et rohkem kui teiste vendade ja õdede vahel.

3. Kas suhtlete koolis teistmoodi kui kodus?

E: Mingil määral tõesti, kuna koolis puutume igal juhul palju vähem kokku. Kodus sööme näiteks pea alati hommikust või õhtust koos, kuid koolis pole lõunalauas veel kordagi ühiselt istunud.

G: Jah, kindlasti - kodus on suhtlemine palju vabam, koolis aga palju formaalsem.

4. Iseloomusta lühidalt oma venda.

E: Mu vend on isiksus, keda ma ise ka täielikult ei mõista. Üldjuhul on ta rõõmsameelne, pühendunud ning kui midagi teda huvitab, siis ta selle

ga ka andunult tegeleb. Tema huvi arvutite ja arvutimängude vastu viib ta kindlasti kunagi (info)tehnoloogia maailma tippu.

G: Erik on väga sihikindel ja motiveeritud, ta töötab konstantselt kümne erineva projekti kallal ja see on muljetavaldav, kuidas ta seda kõike jõuab.

5. Midagi lisada?

G: Mul ei ole küll kogemust teiste vanemate vendadega, aga mulle tundub, et Erik on päris hea vend. Ta nügib mind tagant, kui ma laisklen, ja aitab mind, kui ma plindris olen.

MARIKA PAJULA (18-AASTANE, 12.B) JA SANDRA PAJULA (16-AASTANE, 10.B)

1. Kirjelda lühidalt (paari lause või sõnaga) oma suhet õega.

M: Saame enamasti hästi läbi. Aitame/toetame üksteist kui on vajadust, alati saab muresid kurta.

S: Ütleks, et saame hästi läbi ja usaldame teineteist.

2. Kui tihti Teie vahel riidu esineb?

M: Nagu õdedel ikka, esineb ka meil väikeseid tülisid, kuid seda mitte väga tihti ning tavaliselt lahenevad tülid kiiresti, kuna suurt põhjust tülitsemiseks polnudki.

SANDRA JA MARIKA PAJULA

S: Harva tekib meil mõni konflikt, aga kui juhtub nii, siis laheneb kiiresti ära.

3. Kas suhtlete koolis teistmoodi kui kodus?

M: Koolis on vähem aega ning mõni päev me ei näegi üksteist, seega suhtlus on minimaalne.

S: Kodus suhtleme lihtsalt rohkem.

4. Iseloomusta lühidalt oma õde.

M: Sandra on suure südamega ning kena neiu, kelle käest saab alati abi paluda. Talle meeldib hea huumor ning ta oskab ka ise head nalja teha. Oma sõprade seas ei karda ta oma emotsioone välja näidata ning sageli naerab laginal. Kooliasjus on Sandra väga kohusetundlik ning hoolas. S: Marika puhul on tegemist neiu-ga, kelle sisemus ja kahe kõrva vahel leiduv geniaalsus on täiuslikus harmoonias välise iluga. Ta on isik, keda saab usaldada ükskõik mis probleemiga. Mainimata ei saa jätta tema julgust tegeleda sellega, mis just temale huvi pakub. Marika ei varja kunagi enda tundeid ning tihti ta ka naerab.

ERIK JA GEORG SUITS

KUIDAS PISIKESI KORRALE KUTSUDA EHK MIDA UUT ÕPPISIN ÕPETAJANA?

CHRISTIANA-GABRIELA KRISTAL 131B

5. oktoobril on tavaks õpetajatele 5.veidi puhkust anda ja see on osutunud abituuriumi ülesandeks. Nüüd, olles 12nda klassi õpilane, sain ma õpetajaametit ise proovida.

Algselt polnud tehnoloogiasuuna õpilastel küll võimalust algklassidele tunde anda, kuid antud olukord näitabki, et juhtkonnaga on võimalik kõike läbi rääkida. Nii me siis seadimegi koos Kerttu-Liisiga sammud väikese maja poole, kus meid ootas 4. klassi kunstitud.

Hommik oli veidi hirmutav. Peas keerlesid küsimused, et väikeses majas ju käib kõik kaardiga. Kuidas me ukse lahti saame? Kuidas õige klassi leiame? Kas lastele ikka pakuvad huvi meie planeeritud tegevused?

Tegelikult oli asi üpriski lihtne. Ukse juures ringles niivõrd palju inimesi, et kaardi puudumisest tingitud probleeme ei esinenud. Samuti olid väikesed lahked ja nõus mööda treppe jooksma, et meid klassini juhatada.

Tiina Tammiku klassi ees oli meid ootamas umbes 30 pisikest. Olime ilmselt neis huvi äratanud ja nad talitasid meie soovide-tahtmistest järgi. Planeerinud olime muinasjutu järgi joonistamise ning joonista ja arva mängu - kunstitud siiski. Meie

AUTOR ETELUGEMAS MUINASJUTTU, MILLE PÕHJAL KERKINUD MÕTTED PABERILE JOONISTATI

õnneks on igapähe neist klassis kohver kunstitarvetega (kõik vajalik alates paberist).

Enne muinasjutu ettelugemist tekkis lastel üllatavalt palju küsimusi selle lihtsa ülesande töökorralduse osas. See näitab nende kuulekust. Lapsed olid väga pühendunud joonistamisele ja palusid oma kunstitööde jaoks aega juurde. Oli näha, et kunst on neil ilmselt üks lemmikaineid.

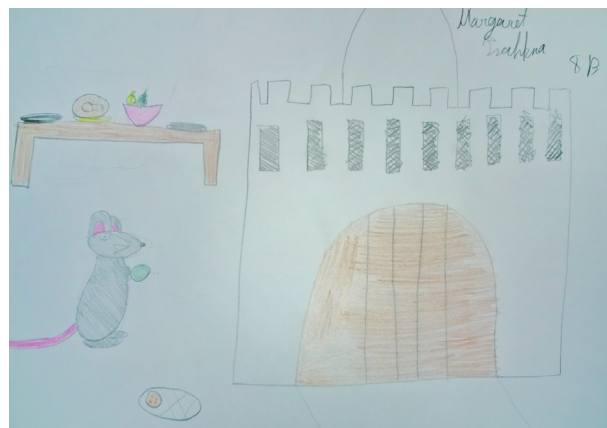
Vahepeal aga, nagu lastele kohane, tekkis klassis lärmi. Nähes meie segaduses nägusid, tutvustasid nad lahkelt viisi, kuidas korrale kutsuda. Nimelt tuleb tähelepanu pööramiseks pastakaga vastu lauda koputada. Nad lausa demonstreerisid meile seda kollektiivselt.

Joonista ja arva sujus samuti la-

dusalt. Vapustavalt hea tunne oli näha, kuidas võimalus teistele mõistatamiseks tahvile joonistada neile rõõmu pakkus.

Mida ma siis sellest päevast õppisin? Kindlasti seda, et lastele tuleb võimalikult palju pakkuda loomulikul tegevust. Tuleb arvestada, et töösse süvenemine ja läbi viimine võtab aega (tagant kiirustamine pärssib tööst rõõmu tundmist). Samuti võiksid kõik saada võimaluse oma kunstiteose lahti seletamiseks. Ja muidugi - lapsi korrale kutsuda võiks lauale koputades, mitte oma häält kulutades. Et olime tunni eelnevalt ette valmistanud, siis sujus töö ladusalt. Lõpetuseks võin öelda, et õpetajaametit ei peaks kartma, sest lastega töötamine on puhalt enesareng!

LASTE TÕLGEENDUSED MUINASJUTUST, MIS RÄÄKIS HALDAŠHIIREKESEST

MA JUBA NII OOTAN SEDA AEGA, ...

EMMA-ANNI KOPPEL 134C, MARIA ALAS 134A

...kui mul on sõrmes Reaalkooli sõrmus. Sõrmuste saamine on Reaalkoolis iga aasta 11. klasside pidupäev. Küsisime meie kooli mudilastelt, mida nemad asjast arvavad.

Milline on Sinu ettekujutus Reaalkooli sõrmusest?

Kaia: Siuke sõrmus millel on suur, peal on suur, tühikoht ja siis on sõrmus ja selle peal on reaalmärk.

Martin: Selline ovaalikuju.

Mirtel: Reaali R täht on peal, ma ei tea kuidas seda nimetada, nimi on peal, rahvuslind on peal, suit-supäasuke on peal (keegi kõrvalt: Seda küll peal ei ole) Ma tean, aga võiks olla.

Kas Sa kannaksid seda kogu elu?

Kaisa Marta: Jaa.

Mirtel: Ei, sest mul praegu pole ju sõrmust ja vahepeal võtan ära, sest kui ma ujuma lähen see võib ära tulla.

Marta: Eee, see on liiga suur.

Kas pigem Reaalkooli sõrmus või abielusõrmus?

Kõik vastajad: Reaali sõrmus.

Miks Sa nii valisid?

Kaia: Sellepärast, et Reaalkool on minu kool ja selleks, et ma saaks seda kogu aeg vaadata ja meelde tuletada, mis koolis ma käisin.

Mirtel: Sest see on ilusam ja lahdam.

Ja mis siis abielusõrmusest saab?

Kaia: Panen teise kätte!

Kuidas valmistuksid Sina Reaalkooli sõrmuse saamiseks?

Martin: Mina paneks ilusa pintsaku selga, käiks juuksuris ja teeks ilusa soengu ja niimoodi võtaks vastu.

Tiiu: Mina paneksin ilusa kleidi selga, kingad ja käiksin juuksuris.

*vastused muutmata kujul

REAAALI POISS | OKTOOBER 2015
PILT: MARTA RAUDESEPP 2. KLAS

11. KLASI NEIUD SÕRMUSTEPEOL

PALJU ÕNNE!

Aita Ottson 01.11
Natalja Sinjukina 02.11
Kersti Veskimets 02.11

Ene Saar 12.11
Piret Karu 22.11

ÜTLUSED

Anu Kell: "Kontrolltööst vabastab ainult surm."

(Kuningas Oidipuse loo kohta) Anu Kell: "Milleks viia laps metsa surema? Palju humansem oleks ta vannis uputada või lammata. Ega imikut raske tappa ju pole."

Madis Somelar: (õpilasele) "Oota! Kui sina oled 70, siis mina olen..."
Õpilane: "Surnud!"

Madis Somelar: "Söö-söö, laps peabki sööma, siis aju töötab. Või läheb paksuks."

Madis Somelar: "Kujundav hindamine - õpetaja patsutab õlale "proovi veel"."

Madis Somelar: "Pange tuli kust, on romantilisem."

Martin Saar pintsakut seljast võttes: "Võtan selle soojendusdressi ka maha."

Martin Saar: "Esimene katse võib minna aia taha. Nii ka lastega."

Martin Saar: "Tegin kunagi äri. Otsin 100 liitrit piiritust ja lasin kraanist 100 liitrit vett. Mõtlesin, et saan 200 liitrit viina maha müüa."

Õpilane: "Need olidki need Pärnu surmad."
Saar: "Ega mina Pärnust ei ole..."

Martin Saar: "Paremakäelised, hoidke

süstalt vasakus käes. Vasakukäelised, noh, olgu taevas teile armuline."

Martin Saar: "Ma võtsin siit välja kogu prahi: kondoomid ja muu. Te ei kujuta ette, mis asju Tallinna lahes leidub."

Piret Järvela: "Te ei ole vana jaamapeldikut näinud. Teil on pool elu puudu."

(Katse käigus lendab objekt kuhugi riiulisse)
Reimann: "Ai kurinahk! Elavhõbeda termomeetrid..."

		1				7		2
2					6		5	
4				2				6
			4			1	6	
6								3
	8	3			9			
1				9				8
	4		2					5
3		9				4		

PEATOIMETUS KÜLJENDUS TOIMETUS

KEELETOMETAJA KUJUNDUS TOIM. NÕUANDJA AITÄH

KAANEFOTO LEHE NR

Kertu Süld 131C, Johanna Viik 131C
Joosep Viik 132B

Kertu Johanna Jõeeste 132B, Birk Sepp 134C, Kadri-Ann Valdur 131C, Rene Aleksander Truuts 134B, Maian Lomp 134B, Dan-Erik Roosve 131C, Christiana-Gabriela Kristal 131B, Uku Kangur 132B, Oliver Porkma 133A, Triin Tärnov 134B, Maria Alas 134A

Birk Sepp 134C, Kertu Süld 131C

Rait Kohava vil!130

Piret Järvela

Katariina Päts 132B, Mikael Raihhelgauz 132B, Kertu Johanna Jõeeste 132B, Sten Laansoo vil!130, Iris Luik 134C, Hanna-Greth Peetson 132A, Emma-Anni Koppel 134C, Herman Tamm 140A, Henri Georg Valentin 140A, Madis Somelar, Martin Saar

Laura Toomlaid 131C
130